

който трепѣрялъ отъ студъ. «Ей, человекѣ!» изкрѣщялъ Бутлеръ, «занеси на коня ми една паница миды.» Една криня овесъ, щѣхте да кажите, господине, отговори слугата. «Азъ знамъ що говоря» рекалъ Бутлеръ съ гнѣвъ, «не овесъ, а миды дай на коня ми». Слугата отишелъ и гости-тѣ, които сѣдѣли около каминѣ-тѣ, излѣзли единъ слѣдъ други да видѣтъ чудныя конь, който ѣде миды. А въ туй время Бутлеръ сѣдналъ при огъня и зель да ся грѣе. Скоро слѣдъ това, слугата ся върналъ съ любопытны-тѣ гости и рекалъ: Господине, конь-тъ ви не ѣде миды. — «Добрѣ, отговорилъ Бутлеръ, ты му насыпи овесъ, а миды-тѣ дай мени, азъ ще имъ видѣ работѣ-тѣ.

12. Н А В Е Д И С Я.

Знаменитый Веніаминъ Франклинъ дошелъ еднѣшь въ Бостонъ, да посѣти свѣщенника Медера, който го пріель много добрѣ и го завель въ къщѣ-тѣ си; нѣ врата-та на къщѣ-тѣ му быле много низки, тѣй щото, за да влѣзи презъ тѣхъ челѣкъ, трѣбало да ся навежда, за да не ся блѣсне у горныя прагъ. Веніаминъ, кѣту ся разговарялъ сладко, не пригледалъ вратѣ-тѣ. «Наведися, наведи!» извикалъ свѣщенника; нѣ въ сѣщѣ-тѣ минутѣ Веніаминъ си ударилъ теме-то въ прага. Тогава Священника казалъ: тѣзи малка неприятность можи да ти послужи за наукѣ, не ѣ забравяй. Ты си младъ, предъ тебя животь-тъ е дълкъ (тогава Веніаминъ былъ на 18 години); навеждай ся часто въ живота си и ще избѣгнишь много же-